

SUOMEN ASETUSKOKOELMA

1953

N:o 6—15

Sisälllys: N:o 6. Laki kansakoululaitoksen kustannuksista annetun lain muuttamisesta, siv. 113.
— N:o 7. Laki eräiden valtion varoista suoritettavien eläkkeiden järjestelystä, siv. 114.
— N:o 8. Laki yksityisoppikoulujen valtionavusta annetun lain muuttamisesta, siv. 116.
— N:o 9. Laki kuorimattoman puutavaran lauttaamisesta vuosina 1953 ja 1954, siv. 117.
— N:o 10. Laki merivahingonlaskijan korvausselvityksestä merivakuutusasioissa, siv. 117.
— N:o 11. Valtioneuvoston päätös valtion hankinnoista annetun valtioneuvoston päätöksen muuttamisesta, siv. 118. — N:o 12. Maatalousministeriön päätös valtiolle maksettavan virkatalonvuokran ja muun valtiolle viljassa suoritettavan korvauksen määrittämisestä vuonna 1953, siv. 118. — N:o 13. Valtiovarainministeriön päätös tulo- ja omaisuusveron kannosta, siv. 119. — N:o 14. Valtioneuvoston päätös Piikkiön tuomiokunnan käräjäkuntain yhdistämisestä, siv. 119. — N:o 15. Kauppa- ja teollisuusministeriön päätös vuoden 1953 helmikuun aikana varsinaisilla ostokorteilla jaettavista tarvikemääristä, siv. 120.

Tasavallan Presidentti

J. K. PAASIKIVI.

Kulklulaitosten ja yleisten töiden ministeri *Eetu Karjalainen*.

N:o 10.

Laki

merivahingonlaskijan korvausselvityksestä merivakuutusasioissa.

Annettu Helsingissä 16 päivänä tammikuuta 1953.

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 §.

Merivakuutussopimukseen perustuva korvausasia on, jollei toisin ole sovittu, merivahingonlaskijan selvitettävä. Ennen kuin tällainen asia voidaan ottaa tuomioistuimen tutkittavaksi, siitä kuitenkin aina tulee olla merivahingonlaskijan korvausselvitys.

2 §.

Joka pyytää merivahingonlaskijaa toimittamaan korvausselvityksen, tehkään sen kirjallisesti ja esittäköön hänelle ne asiakirjat, jotka ovat tarpeen korvausasian selvittämiseksi.

Kun korvausselvitystä on pyydetty, kehoitakoon merivahingonlaskija vastapuolta määrittämässään lyhyessä ajassa kirjallisesti esittämään, mitä tämä oikeutensa valvomiseksi pitää tarpeellisena, ja merivahingonlaskijalle toimittamaan ne asiakirjat, joihin hän tahoo vedota.

Merivahingonlaskijan on, jos hän toteaa hänelle toimitetut asiakirjat epätäydellisiksi,

Helsingissä 16 päivänä tammikuuta 1953.

vaadittava asianosaisilta tarpeellinen lisäselvitys.

3 §.

Merivahingonlaskijan on kahden kuukauden kuluessa siitä, kun hän on saanut kaikki 2 §:ssä tarkoitetut asiakirjat, annettava korvausselvitys kahtena kappaleena, joiden tulee olla häneltä saatavissa siitä ajankohdasta alkaen, jolloin selvitys on merkitty annetuksi.

Korvausselvityksessä on mainittava, missä ajassa ja millä tavoin siihen tyytymätön saa puhevaltansa säilyttämiseksi panna moitekan-teensa vireille tuomioistuimessa.

Korvausselvityksen antamisesta merivahingonlaskijan tulee kirjeellä antaa tieto asianosaisille viimeistään selvityksen antamispäivänä.

4 §.

Merivahingonlaskijan korvausselvityksen moittimisesta tuomioistuimessa on voimassa, mitä merivahingonlaskijan korvausselvityksen moittimisesta on merilaisissa säädetty.

Tasavallan Presidentti

J. K. PAASIKIVI.

Kauppa- ja teollisuusministeri *Penna Tervo*.

FINLANDS FÖRFATTNINGSSAMLING

1953

N:o 6—15

Innehåll: N:o 6. Lag om ändring av lagen angående kostnaderna för folkskoleväsendet, sid. 113. — N:o 7. Lag om reglering av vissa av statsmedel utgående pensioner, sid. 114. — N:o 8. Lag angående ändring av lagen om statsunderstöd åt privata läroverk, sid. 116. — N:o 9. Lag om flottning av obarkat virke under åren 1953 och 1954, sid. 117. — N:o 10. Lag om utredning av ersättningar genom dispaschör i sjöförsäkringsärende, sid. 117. — N:o 11. Statsrådets beslut om ändring av statsrådets beslut angående leveranser till statsverket, sid. 118. — N:o 12. Lantbruksministeriets beslut angående fastställande för år 1953 av boställsarrende, som erlägges till staten, och annan till staten i spannmål utgående ersättning, sid. 118. — N:o 13. Finansministeriets beslut angående uppbörd av inkomst- och förmögenhetsskatt, sid. 119. — N:o 14. Statsrådets beslut om sammanslagning av tingslagen i Pikis domsaga, sid. 119. — N:o 15. Handels- och industriministeriets beslut om de mängder förnödenheter, som under februari månad år 1953 få anskaffas mot ordinarie köpkort, sid. 120.

J. K. PAASIKIVI

Minister för kommunikationsväsendet och allmänna arbetena *Eetu Karjalainen*.

N:o 10.

Lag

om utredning av ersättningar genom dispaschör i sjöförsäkringsärende.

Given i Helsingfors den 16 januari 1953.

I enlighet med Riksdagens beslut stadgas:

1 §.

Ersättningsärende, som grundar sig på avtal om sjöförsäkring, skall, där annat ej är avtalat, utredas av dispaschör. Förrän sådant ärende kan upptagas till prövning av domstol, bör likväl i saken alltid föreligga dispaschörs utredning.

2 §.

Den, som anhåller om utredning i ersättningsärende, göra det skriftligen hos dispaschören och tillställa honom de handlingar, som äro nödiga för utredningen.

Då anhållan om utredning gjorts, skall dispaschören uppmana motparten att inom utsatt, kort tid skriftligen framlägga, vad han för bevakande av sin rätt finner nödigt, och att tillställa dispaschören de handlingar han önskar åberopa.

Finner dispaschör honom tillställda handlingar ofullständiga, skall han avfordra parterna nödig tilläggsutredning.

Helsingfors den 16 januari 1953.

3 §.

Dispaschör äger inom två månader efter det alla i 2 § avsedda handlingar inkommit, avgiva utredning i två exemplar, vilka böra av honom tillhandahållas från och med den tidpunkt, då utredningen antecknats vara avgiven.

I utredningen bör nämnas, inom vilken tid och på vilket sätt den, som icke därmed nöjes, för bevarande av sin talan äger rätt att anhängiggöra klandertalan vid domstol.

Om avgivande av utredning angående ersättning skall dispaschör genom brev underätta sakägarna senast den dag utredningen avgivits.

4 §.

Om klander vid domstol av dispaschörs utredning i ersättningsärende gäller vad i sjölagen är stadgat om klander av dispasch.

Republikens President

J. K. PAASIKIVI.

Handels- och industriminister *Penna Tervo*.

SUOMEN ASETUSKOKOELMA

1936

N:o 121—122

Sisällys: N:o 121. Asetus merivahingonlaskijan toimesta, siv. 333. — N:o 122. Valtioneuvoston päätös tullivapaasti maahan tuotavan siemenkauran tuomin ja käytön järjestämisestä 23 päivänä tammikuuta 1936 annetun valtioneuvoston päätöksen 2 §:n muuttamisesta, siv. 336.

N:o 121.

Asetus

merivahingonlaskijan toimesta.

Annettu Helsingissä 6 päivänä maaliskuuta 1936.

Kauppa- ja teollisuusministerin esittelystä säädetään seuraavaa:

1 §.

Helsingin kaupungissa on oleva merivahingonlaskija (dispasööri) yhteistä haveria koskevan laskun (dispaasin) laatimista sekä muun sellaisen selvityksen ja jakamisen toimeenpanemista varten, joka lain mukaan voidaan jättää merivahingonlaskijan tehtäväksi.

Merivahingonlaskijaa avustamaan asetetaan merivahingonlaskijan apulainen.

2 §.

Merivahingonlaskijan, joka toimeensa on kauppa- ja teollisuusministeriön alainen, määrää mainittu ministeriö, toimen oltua kolmenkymmenen päivän ajan haettavaksi julistettuna.

Merivahingonlaskijan apulaisen määrää mainittu ministeriö kahdeksi vuodeksi kerrallaan, toimen oltua haettavaksi julistettuna kuten 1 momentissa on sanottu.

Ministeriö voi peruuttaa sekä merivahingonlaskijalle että hänen apulaiselleen antamansa määräyksen, milloin pätevä syyn harkitaan niin vaativan.

Jos merivahingonlaskija tai hänen apulaisensa haluaa luopua toimestaan, sanoutukoon irti kuutta kuukautta sitä ennen, ellei ministeriö katso hänen voivan haitatta päästä eroamaan aikaisemmin.

3 §.

Kelpoisuusehtona merivahingonlaskijan ja hänen apulaisensa toimeen vaaditaan, että hakija:

on suorittanut ylemmän oikeustutkinnon, esittää sellaisen koti- tai ulkomaisen merivahingonlaskijan antaman todistuksen, jonka kauppa- ja teollisuusministeriö katsoo voivansa hyväksyä todisteena tarvittavasta taidosta toimittaa merivahingonlaskijan tehtävät, sekä

osoittaa omaavansa toimen suorittamiseen tarpeellisen vieraiden kielten taidon.

4 §.

Merivahingonlaskija on velvollinen suorittamaan kaikki ne tehtävät, jotka lain mukaan kuuluvat hänen toimeensa ja jotka häntä asianmukaisesti pyydetään suorittamaan. Saapuvat asiat on hänen mitä jou-

tuisimmin käsiteltävä ja loppuuntoimitettava.

Merivahingonlaskijan apulaisen tulee sinä aikana, josta hän ja merivahingonlaskija ovat keskenään sopineet, merivahingonlaskijan virkahuoneessa avustaa tätä virkatehtävien suorittamisessa.

Jos jonakin aikana merivahingonlaskijan virkatoimenpiteitä vaaditaan useammassa asioissa, kuin hän voi ehtiä suorittaa säädettyssä ajassa, voi kauppa- ja teollisuusministeriö ilmoituksen saatuaan määrätä merivahingonlaskijan apulaisen käsittelemään yhden tai useampia mainittuja asioita ja antamaan niistä dispaasien tai vakuutuslivityksen tahi muun 1 §:ssä mainitun laskelman.

Merivahingonlaskijan ollessa estyneenä tehtäviään toimittamasta, hoitaa niitä merivahingonlaskijan apulainen. Jos sekä merivahingonlaskija että hänen apulaisensa ovat estyneitä suorittamasta jotakin tehtävää, on siitä ilmoitettava kauppa- ja teollisuusministeriölle, joka määrää muun pätevän henkilön suorittamaan tehtävän.

Merivahingonlaskija ja hänen apulaisensa alkoot varustako aluksia, harjoittako merivakuutusliikettä tai puuttuko kaupanvälittäjän- tai laivansuorijantehtäviin, alkootka muutoinkin, ottako hoitaakseen tointa tai tehtävää, joka voi olla heidän virka-asemaansa soveltumaton.

5 §.

Merivahingonlaskijalla tulee olla virkahuone, joka on yleisölle avoinna määrätyn ajan kunakin arkipäivänä, mistä tiedoitus on pantava virkahuoneen ulko-ovelle. Virkahuoneen paikka ja aukioloaika samoin kuin tässä suhteessa tapahtuneet muutokset on merivahingonlaskijan ilmoitettava virallisessa lehdessä.

6 §.

Merivahingonlaskijan on käsittelemistään asioista pidettävä kirjaa, johon merkitään

asiakirjain saapumisaika sekä mihin toimenpiteisiin on ryhdytty ja milloin.

Kunkin vuoden maaliskuun kuluessa on merivahingonlaskijan annettava kauppa- ja teollisuusministeriölle kertomus toiminnastaan edelliseltä vuodelta.

7 §.

Henkilölle, joka muutoin täyttää merivahingonlaskijan pätevyys ehdot ja haluaa harjoittelulla hankkia tarpeellisen taidon alaan kuuluvissa käytännöllisissä tehtävissä, antakoon merivahingonlaskija konttorissaan siihen tilaisuuden. Merivahingonlaskija ei kuitenkaan ole velvollinen varaamaan tilaisuutta sellaiseen valmennukseen samalla kertaa useammalle kuin yhdelle henkilölle; se serkka, että henkilö, joka tässä mainitussa tarkoituksessa on työskennellyt merivahingonlaskijan luona vuoden ajan, edelleenkin pysytetään siinä toimessa, älköön kuitenkaan olko esteenä toisen pätevän henkilön harjoittelijaksi pääsemiselle.

Merivahingonlaskija on velvollinen antamaan hänen konttorissaan 1 momentissa mainitussa tarkoituksessa harjoittelijana toimineelle henkilölle todistuksen tämän taidosta suorittaa alaan kuuluvat tehtävät. Jos tällainen todistus evätään tai asianomainen on saamaansa arvosanaan tyytymätön, on hänellä valta pyytää kauppa- ja teollisuusministeriötä asettamaan asiantuntijat tutkimaan hänen taitoaan. Asiantuntijoita tulee olla kolme; ja se arvosana, jonka he antavat hakijan taidosta, on yhtä pätevä, kuin jos sen olisi antanut merivahingonlaskija.

8 §.

Merivahingonlaskija ja hänen apulaisensa saavat valtion varoista kauppa- ja teollisuusministeriön tulo- ja menoarvion rajoissa määräämän palkkion. Merivahingonlaskijan apulainen saa sen lisäksi niistä palkkioista, jotka 9 §:n mukaan asianosailta otetaan, kohtuullisen korvauksen meri-

vahingonlaskijan konttorissa suorittamaan työstä. Jos merivahingonlaskija ja hänen apulaisensa eivät voi tästä korvauksesta sopia, alistetaan kysymys kauppa- ja teollisuusministeriön ratkaistavaksi.

9 §.

Yhteistä haveria koskevan haverilaskun laatimisesta on merivahingonlaskija oikeutettu sitä pyytäneeltä asianosaiselta ottamaan palkkiota seuraavat prosentit maksavasta pääomasta, nimittäin:

1 %:n enintään 50,000 markan määrästä,
0.5 % sen yli nousevasta määrästä aina 500,000 markkaan asti,

0.4 % sen yli nousevasta määrästä aina 1,000,000 markkaan asti,

0.2 % sen yli nousevasta määrästä aina 10,000,000 markkaan asti sekä

0.02 % lopusta.

Jos haverin kärsineessä aluksessa on ollut kappaletavaralastia, tulee merivahingonlaskijan sen lisäksi saada 20 markkaa kultakin konnosementilta.

Helsingissä 6 päivänä maaliskuuta 1936.

Tasavallan Presidentti

P. E. SVINHUFVUD.

Muista merivahingonlaskijan suorittamista virkatoimituksista, niin myös uudesta dispaašista, vakuutusselvityksestä tai muusta laskelmasta, joka on tehtävä tuomioistuinten vahvistettua sille toiset perusteet, on hänelle tuleva kohtuullinen asian laadun mukainen korvaus.

10 §.

Merivahingonlaskija ja hänen apulaisensa saavat korvausta virka-asioissa tekemistään matkoista voimassaolevan matkustussäännön toisen luokan mukaan; nämä kustannukset on pantava kulloistenkin asianosaisten maksettaviksi.

11 §.

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä huhtikuuta 1936. Sillä kumotaan merivahingonlaskijan toimesta 24 päivänä huhtikuuta 1925 annettu asetus siihen tehtyine muutoksineen.

Kauppa- ja teollisuusministeri *Ilmari Killinen.*

N:o 257.

Asetus

merivahingonlaskijan toimesta annetun asetuksen muuttamisesta.

Annettu Helsingissä 27 päivänä huhtikuuta 1951.

Kauppa- ja teollisuusministerin esittelystä muutetaan merivahingonlaskijan toimesta 6 päivänä maaliskuuta 1936 annetun asetuksen (121/36) 9 §, sellaisena kuin se on 31 päivänä heinäkuuta 1947 annetussa asetuksessa (607/47), näin kuuluvaksi:

9 §.

Yhteistä haveria koskevan laskun laatimisesta merivahingonlaskijalla on oikeus sitä pyytäneeltä asianomaiselta ottaa palkkiota seuraavat prosentit maksavasta pääomasta:

1 % enintään 400,000 markan määrästä;
0.5 % sen yli menevästä määrästä
4,000,000 markkaan asti;
0.4 % sen yli menevästä määrästä
8,000,000 markkaan asti;
0.2 % sen yli menevästä määrästä
80,000,000 markkaan asti; sekä

0.02 % siitä määrästä, minkä verran maksava pääoma on 80,000,000 markkaa suurempi.

Jos haverin kärsineessä aluksessa on ollut kappaletavaralastia, tulee merivahingonlaskijan 1 momentissa mainitun palkkion lisäksi saada 160 markkaa kultakin konosementilta.

Muista kuin 1 momentissa mainituista selvityksistä, niin myös uudesta laskelmasta, joka on tehtävä tuomioistuimen vahvistettua sille toiset perusteet, merivahingonlaskijan tulee saada kohtuullinen asian laadun mukainen palkkio.

Helsingissä 27 päivänä huhtikuuta 1951.

Tasavallan Presidentti

J. K. PAASIKIVI.

Kauppa- ja teollisuusministeri *Penna Tervo*.

N:o 258.

Asetus

asetuksen muuttamisesta.

muuta 1951

SUOMEN ASETUSKOKOELMA

1951

N:o 252—260

Sisällys: N:o 252. Laki pienoisvaalilipun käyttämisestä vuonna 1951 toimitettavissa edustajanvaaleissa, siv. 527. — N:o 253. Asetus kreikkalaiskatolisten seurakuntain jäsenten henkilömaksun väliaikaisesta korottamisesta, siv. 529. — N:o 254. Asetus aluksen lastiviivojen määräämisestä ja merkitsemisestä suoritettavan maksun väliaikaisesta korottamisesta, siv. 529. — N:o 255. Asetus laivahöyrykattilain katsastuksesta suoritettavien maksujen väliaikaisesta korottamisesta, siv. 530. — N:o 256. Asetus aluksenmittauksesta, kauppa-alusten katsastuksesta sekä muista katsastajain antamista todistuksista suoritettavien maksujen väliaikaisesta korottamisesta, siv. 530. — N:o 257. Asetus merivahingonlaskijan toimesta annetun asetuksen muuttamisesta, siv. 532. — N:o 258. Asetus ylimääräisistä virastotöistä annetun asetuksen muuttamisesta, siv. 532. — N:o 259. Valtioneuvoston päätös lastenkotien vuosimenoihin vuonna 1951 annettavan valtionavun määrän vahvistamisesta, siv. 533. — N:o 260. Valtiovarainministeriön päätös toisessa korvauslaissa tarkoitettujen obligatioiden arvon vahvistamisesta, siv. 534.

Sisällys: N:o 203. Muutoksia Eduskunnan kirjaston ohjesääntöön, siv. 491. — N:o 204. Asetus tie- ja vesirakennushallinnosta annetun asetuksen muuttamisesta, siv. 492. — N:o 205. Asetus Suomen ja Islannin välisen lentoliikennesopimuksen voimaansaattamisesta, siv. 495. — N:o 206. Asetus Pohjoismaista Postiliittoa koskevan sopimuksen voimaansaattamisesta, siv. 495. — N:o 207. Asetus suomalais-ruotsalaisen kulttuurirahaston sääntöjen vahvistamisesta tehdyn sopimuksen voimaansaattamisesta, siv. 496. — N:o 208. Asetus merivahingonlaskijan toimesta annetun asetuksen muuttamisesta, siv. 496. — N:o 209. Asetus yksityisoppikouluasetuksen muuttamisesta, siv. 497. — N:o 210. Asetus Langinkosken puistoalueen muodostamisesta erityiseksi luonnonsuojelualueeksi, siv. 498. — N:o 211. Asetus lihavalmisteiden valmistuksen valvonnasta, siv. 499. — N:o 212. Valtioneuvoston päätös eräiden tilojen, tilanosien ja alueiden siirtämisestä Askaisten, Miettoisten ja Taivassalon kunnista Vehmaan kuntaan, siv. 502. — N:o 213. Valtioneuvoston päätös eräiden tilojen siirtämisestä Laitilan ja Honkilahden kunnista Hinnerjoen kuntaan, siv. 503. — N:o 214. Valtioneuvoston päätös erään tilan ja eräiden tilanosien siirtämisestä Polvijärven ja Kontiolahden kunnista Juuan kuntaan, siv. 503. — N:o 215. Valtioneuvoston päätös eräiden tilojen, tilanosien ja alueiden siirtämisestä Ilmajoen ja Kurikan kunnista Kauhajoen kuntaan, siv. 504. — N:o 216. Valtioneuvoston päätös Naantalin kaupunki- ja maaseurakunnan nimen muuttamisesta Naantaliksi, siv. 505. — N:o 217. Valtioneuvoston päätös Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin Yhdistyneen Kuningaskunnan kansalaisen oikeudesta päästä jäseneksi työttömyyskassaan, jolla on oikeus saada apurahaa valtionvaroista, siv. 505. — N:o 218. Maatalousministeriön päätös Sääkansaaren yksinäistilan julistamisesta perunasyövän saastuttamiksi sekä siitä aiheutuvista viljely- ja kauppaamiskielloista, siv. 506.

(Sopimuksen teksti on julkaistu Suomen asetuskokoelman sopimussarjan n:ossa 16/60.)

N:o 208.

Asetus

merivahingonlaskijan toimesta annetun asetuksen muuttamisesta.

Annettu Helsingissä 29 päivänä huhtikuuta 1960.

Kauppa- ja teollisuusministeriön toimialaan kuuluvia asioita käsittelemään määrätyn ministerin esittelystä muutetaan merivahingonlaskijan toimesta 6 päivänä maaliskuuta 1936 annetun asetuksen 9 §, sellaisena kuin se on 27 päivänä huhtikuuta 1951 annetussa asetuksessa (257/51), näin kuuluvaksi:

9 §.

Merivahingonlaskijalla on oikeus merilaissa tai merivahingonlaskijan korvausselvityksestä merivakuutusasioissa annetussa laissa (10/53) tarkoitettusta selvityksestä sitä pyytäneeltä asianosaiselta ottaa palkkiota sen mukaan, mitä selvityksen laajuus ja vaikeusaste sekä sen vaatima työ edellyttävät. Milloin selvitys koskee yhteistä haveria, on kiinnitettävä huomiota myös siihen osallistuvan pääoman määrään ja erityisiin olosuhteisiin, kuten,

jos selvitys on suuritoinen, siihen, että osallistuva pääoma on pieni, sekä, jos pääoma on suuri, siihen, että vahingot ja kustannukset ovat vähäiset tai että selvityksestä on työtä tavallista vähemmän.

Selvityksestä, joka on tehtävä tuomioistuinten vahvistettua moitteiden johdosta selvitykselle aikaisemmasta poikkeavat perusteet, merivahingonlaskijan tulee saada kohtuullinen, asian laadun mukainen palkkio.

Helsingissä 29 päivänä huhtikuuta 1960.

Tasavallan Presidentti
URHO KEKKONEN.

Ministeri *Pauli Lehtosalo.*

FINLANDS FÖRFATTNINGSSAMLING

1936

N:o 121-122

Innehåll: N:o 121. Förordning om dispaschörsbefattning, sid. 333. — N:o 122. Statsrådets beslut angående ändring av 2 § i statsrådets beslut den 23 januari 1936 angående ordnande av importen och användningen av till landet tullfritt importerad utsädeshavre, sid. 336.

N:o 121.

Förordning

om dispaschörsbefattning.

Given i Helsingfors den 6 mars 1936.

På föredragning av handels- och industriministern stadgas följande:

1 §.

Uti Helsingfors stad skall finnas en dispaschör för uppgörande av haveriräkning över gemensamt haveri (dispasch) samt för verkställande av annan sådan utredning och fördelning, som enligt lag kan till dispaschören överlämnas.

Dispaschören till biträde anställes en dispaschörsassistent.

2 §.

Dispaschören, vilken i sin befattning underlyder handels- och industriministeriet, förordnas av sagda ministerium efter det befattningen kungjorts ledig att ansökas inom trettio dagar.

Dispaschörsassistenten förordnas av nämnda ministerium för två år i sänder efter det befattningen varit lediganslagen på sätt i 1 mom. är sagt.

Förordnandet för såväl dispaschören som dispaschörsassistenten kan av ministeriet återkallas, då giltig anledning prövas därtill föreligga.

Önskar dispaschören eller dispaschörsassistenten frånträda sin befattning, vare skyldig att uppsäga sig sex månader dessförinnan, där ej ministeriet finner tidigare avgång kunna utan olägenhet ägas rum.

3 §.

För kompetens till befattning såsom dispaschör eller dispaschörsassistent erfordras att sökanden:

avlagt högre rättsexamen,

företer sådant intyg av dispaschör inom eller utom landet, som handels- och industriministeriet anser sig kunna godkänna som bevis på erforderlig färdighet, att handhava dispaschörsgöromål, samt

visar sig äga för befattningens utövande erforderliga insikter i främmande språk.

4 §.

Dispaschören är skyldig att fullgöra alla de åligganden, som enligt lag tillhöra hans befattning och varom han vederbörligen anmodas. Inkomna ärenden skola med all

möjlig skyndsamhet handläggas och till slut befordras.

Dispaschörsassistenten åligger att å tid, varom dispaschören och dispaschörsassistenten äga överenskomma, å dispaschörens tjänsterum biträda med dispaschörens tjänstegöromål.

Påkallas å någon tid dispaschörens tjänsteåtgärd i flera ärenden än han kan medhinna inom föreskriven tid, må, på anmälan, dispaschörsassistenten av handels- och industriministeriet förordnas att handlägga ett eller flera uppgivna ärenden och däri utfärda dispasch, assurancesreglering eller annan i 1 § nämnd beräkning.

Vid förfall för dispaschören handhavas de till dispaschörsbefattningen hörande göromålen av dispaschörsassistenten. Äro såväl dispaschören som dispaschörsassistenten förhindrade att fullgöra något åliggande, skall därom anmälas till handels- och industriministeriet, som förordnar annan skicklig person att åliggandet fullgöra.

Dispaschören och dispaschörsassistenten må icke reda i fartyg, driva sjöförsäkringsrörelse eller taga befattning med mäklar- eller skeppsklarerargöromål, ej heller i övrigt åtaga sig befattning eller uppdrag, som kan vara oförenlig med deras tjänsteställning.

5 §.

Dispaschören skall hava tjänsterum viss tid varje söckendag tillgängligt för allmänheten, varom tillkännagivande bör anslås å ytterdörren till tjänsterummet. Om tjänsterummets belägenhet och tiden för dess öppenställande så ock om varje förändring i detta hänseende skall dispaschören tillkännagiva i officiella tidningen.

6 §.

Dispaschören skall över av honom handlagda ärenden föra bok med anteckning om tiden, då handlingarna inkommit samt

vilka åtgärder vidtagits och när sådant skett.

Inom mars månad varje år skall dispaschören till handels- och industriministeriet avgiva berättelse över sin verksamhet under föregående år.

7 §.

Åt person, som i övrigt innehar kompetens för dispaschörsbefattning och genom praktik önskar förvärva sig erforderlig färdighet i till området hörande praktiska göromål, är dispaschören skyldig att lämna tillfälle därtill å sitt kontor. Åt mer än en person är dispaschören likväl icke skyldig att samtidigt bereda tillfälle till sådan utbildning; dock må härvid icke den omständigheten att person, som i nu nämnd avsikt praktiserat hos dispaschören ett års tid, fortfarande bibehållas, åberopas som hinder för annan behörig person att antagas till praktikant.

Dispaschören vare skyldig att åt den, som i det avseende 1 momentet omförmåler å kontoret praktiserat, meddela intyg över dennes färdighet i dithörande göromål. Förvägras sådant intyg, eller är vederbörande missnöjd med erhållet vitsord, äger han hos handels- och industriministeriet begära tillsättande av sakkunniga för prövning av hans färdighet. De sakkunniga skola vara tre; och äger det vitsord som av dem avgives om sökandens färdighet, samma giltighet som om det avgivits av dispaschören.

8 §.

Dispaschören och dispaschörsassistenten åtnjuta ur statsmedel arvode, som av handels- och industriministeriet fastställs inom gränserna för statsförslaget. Dispaschörsassistenten äger därutöver av de arvoden, som enligt 9 § av vederbörande sakägare uttagas, uppbära skälig ersättning för arbetet å dispaschörskontoret. Kunna icke dispaschören och dispaschörsassistenten

enas om denna ersättning, hänskjutes frågan till handels- och industriministeriets avgörande.

9 §.

För uppgörandet av haveriräkning över gemensamt haveri är dispaschören berättigad att av sakägare, som begärt dispaschen, uppbära arvode till nedannämnda procent av det dragande kapitalet, nämligen:

1 % av ända till 50,000 mark,

0.5 % av däröver stigande belopp ända till 500,000 mark,

0.4 % av däröver stigande belopp ända till 1,000,000 mark,

0.2 % av däröver stigande belopp ända till 10,000,000 mark samt

0.02 % å återstoden.

Har det havererade fartyget innehaft stycke godslast, äger dispaschör därutöver åtnjuta 20 mark för varje konnossement.

Helsingfors den 6 mars 1936.

För övriga tjänsteförrättningar, som av dispaschören utföras, så ock för ny dispasch, försäkringsutredning eller för annan beräkning, som skall verkställas efter det domstol fastställt andra grunder för densamma, tillkommer dispaschören skälig efter sakens beskaffenhet lämpad ersättning.

10 §.

Dispaschören och hans biträde tillkomma ersättning för resor i tjänsteärenden enligt andra klassen i gällande rese-reglemente; och skola kostnaderna härför påföras vederbörande sakägare.

11 §.

Denna förordning träder i kraft den 1 april 1936. Genom densamma upphäves förordningen den 24 april 1925 om dispaschörsbefattning jämte däri gjorda ändringar.

Republikens President

P. E. SVINHUFVUD.

Handels- och industriminister *Ilmari Källinen*.

N:o 257.

Förordning

angående ändring av förordningen om dispaschörsbefattning.

Given i Helsingfors den 27 april 1951.

På föredragning av handels- och industriministern ändras 9 § förordningen den 6 mars 1936 om dispaschörsbefattning (121/36), sådan denna paragraf lyder i förordningen den 31 juli 1947 (607/47), som följer:

9 §.

För uppgörandet av haveriräkning över gemensamt haveri är dispaschören berättigad att av sakägare, som begärt dispaschen, uppbära arvode till nedannämnda procent av det dragande kapitalet:

- 1 % av ända till 400,000 mark;
- 0.5 % av däröver stigande belopp ända till 4,000,000 mark;
- 0.4 % av däröver stigande belopp ända till 8,000,000 mark;
- 0.2 % av däröver stigande belopp ända till 80,000,000 mark; samt

0.02 % av det belopp, varmed det dragande kapitalet överstiger 80,000,000 mark.

Har det havererade fartyget innehaft stycke godslast, äger dispaschören utöver det i 1 mom. nämnda arvodet åtnjuta 160 mark för varje konossement.

För andra än i 1 mom. nämnda utredningar, så ock för ny beräkning, som skall verkställas efter det domstol fastställt andra grunder för densamma, tillkommer dispaschören skäligen, efter sakens beskaffenhet lämpat arvode.

Helsingfors den 27 april 1951.

Republikens President

J. K. PAASIKIVI.

Handels- och industriminister *Penna Tervo.*

N:o 258.

Förordning

angående ändring av förordningen om extra arbeten vid ämbetsverk.

FINLANDS FÖRFATTNINGSSAMLING

1951

N:o 252—260

Innehåll: N:o 252. Lag om användande av miniatyrvalsedel vid riksdagsmannavalet år 1951, sid. 527. — N:o 253. Förordning om temporär förhöjning av medlemmarnas i de grekisk-katolska församlingarna personella avgift, sid. 529. — N:o 254. Förordning om temporär förhöjning av avgiften för bestämmande och utmärkande av fartygs lastlinjer, sid. 529. — N:o 255. Förordning angående temporär förhöjning av avgifterna för besiktning av fartygsångpannor, sid. 530. — N:o 256. Förordning om temporär förhöjning av avgifter för skeppsmätning, besiktning av handelsfartyg samt för andra av besiktningsman utfärdade intyg, sid. 530. — N:o 257. Förordning angående ändring av förordningen om dispaschörsbefattning, sid. 532. — N:o 258. Förordning angående ändring av förordningen om extra arbeten vid ämbetsverk, sid. 532. — N:o 259. Statsrådets beslut angående fastställande av det såsom statsunderstöd för barnhemmens årliga utgifter år 1951 utgående beloppet, sid. 533. — N:o 260. Finansministeriets beslut angående fastställandet av värdet å i andra ersättningslagen avsedda obligationer, sid. 534.

FINLANDS FÖRFATTNINGSSAMLING

1960

N:o 203—218

Innehåll: N:o 203. Ändringar i Reglementet för riksdagsbiblioteket, sid. 491. — N:o 204. Förordning angående ändring av förordningen om väg- och vattenbyggnadsförvaltningen, sid. 492. — N:o 205. Förordning om bringande i kraft av luftfartsöverenskommelsen mellan Finland och Island, sid. 495. — N:o 206. Förordning om bringande i kraft av avtalet angående Nordiska Postföreningen, sid. 495. — N:o 207. Förordning om bringande i kraft av överenskommelsen om fastställande av stadgan för kulturfonden för Finland och Sverige, sid. 496. — N:o 208. Förordning angående ändring av förordningen om dispaschörsbefattning, sid. 496. — N:o 209. Förordning angående ändring av förordningen om privata läroverk, sid. 497. — N:o 210. Förordning om avskiljande av Langinkoski parkområde till ett särskilt naturskyddsområde, sid. 498. — N:o 211. Förordning om övervakning av tillverkningen av köttprodukter, sid. 499. — N:o 212. Statsrådets beslut om överföring av vissa lägenheter, lägenhetsdelar och områden från Willnäs, Mietoinen och Töfsala kommuner till Vehmaa kommun, sid. 502. — N:o 213. Statsrådets beslut om överföring av vissa lägenheter från Laitila och Honkilahti kommuner till Hinnerjoki kommun, sid. 503. — N:o 214. Statsrådets beslut om överföring av en lägenhet och vissa lägenhetsdelar från Polvijärvi och Kontiolahti kommuner till Juuka kommun, sid. 503. — N:o 215. Statsrådets beslut om överföring av vissa lägenheter, lägenhetsdelar och områden från Ilmajoki och Kurikka kommuner till Kauhajoki kommun, sid. 504. — N:o 216. Statsrådets beslut angående ändring av Nädendals stads- och landsförsamlings namn till Nädendal, sid. 505. — N:o 217. Statsrådets beslut om rätt för medborgare i Förenade Konungariket Storbritannien och Nordirland att antagas som medlem av arbetslöshetskassa, som äger rätt till bidrag ur statsmedel, sid. 505. — N:o 218. — Lantbruksministeriets beslut om förklarande av Aholahi, Nojanmaa och Pihlajaniemi byar samt Loikansaari enstaka hemman i Sääminki kommun smittade av potatiskräfta samt om därav föranlett odlings- och saluföringsförbud, sid. 506.

N:o 208.

Förordning

angående ändring av förordningen om dispaschörsbefattning.

Given i Helsingfors den 29 april 1960.

På föredragning av ministern för handläggning av ärenden, hörande till handels- och industriministeriets verksamhetsområde ändras 9 § förordningen den 6 mars 1936 om dispaschörsbefattning, sådan sagda paragraf lyder i förordningen den 27 april 1951 (257/51), som följer:

9 §.

Dispaschör är berättigad att för utredning, som avses i sjölagen eller lagen om utredning av ersättningar genom dispaschör i sjöförsäkringsärenden (10/53), av part som anhållit därom uppbära arvode i enlighet med vad utredningens omfattning och svårighetsgrad samt dess arbetsdryghet förutsätter. Då utredningen berör gemensamt haveri, bör avseende fästas vid även det dragande kapitalets storlek och särskilda omständigheter, så-

som, om utredningen är arbetsdryg, att det dragande kapitalet är litet, samt, om kapitalet är stort, att skadorna och kostnaderna äro ringa eller att utredningen krävt mindre arbete än vanligt.

För utredning, som skall verkställas efter det domstol i anledning av klander för utredningen fastställt från tidigare utredning avvikande grunder, skall dispaschör erhålla skäligt arvode i enlighet med ärendets art.

Helsingfors den 29 april 1960.

Republikens President
URHO KEKKONEN.

Minister *Pauli Lehtosalo.*